

Een floristische inventarisatie langs de Maas in Limburg.

De Plantenstudiegroep van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg is van plan om het Maasdal in Limburg en meer in het bijzonder de Maas-uiteerwaarden floristisch te onderzoeken.

De redenen voor deze inventarisatie zijn de volgende:

- De plantengroei langs de Maas is de laatste 20-25 jaar nauwelijks meer onderzocht. Ook in het rapport "De waarden van de uiterwaarden" (een milieukartering en waardering van de uiterwaarden van IJssel, Rijn, Waal en Maas; F. de Soet, Pudoc, 1976) werd het in Limburg gelegen Maasdal niet opgenomen. Momenteel is er sprake van dat er wederom een milieukartering van de uiterwaarden zal plaatsvinden door het R.I.N., in samenwerking met Staatsbosbeheer en de Natuurwetenschappelijke Commissie. Wel is er een nieuw rapport uitgekomen over de toestand van de droge stroomdalgraslanden langs de Maas van Roermond tot Loevestein (H. van Dijk, B. Graatsma en J. van Rooy, afdeling Geobotanie van het Botanisch Laboratorium, Kath. Universiteit, Nijmegen, 1981; zie ook Natuurhist. Maandbl. 1983(2): 24-32).

- Daarnaast blijkt uit de ten behoeve van de Atlas van de Nederlandse Flora ingestuurde waarnemingen dat allerlei zeldzame tot zeer zeldzame planten nog steeds langs de Maas voorkomen zoals bijvoorbeeld Polei (*Pulegium vulgare* Mill; zie ook dit Maandblad, p. 60), Harige ratelaar (*Rhinanthus alectorolophus* Poll), Bruin cypergras (*Cyperus fuscus* L.) en waarschijnlijk op meer plaatsen dan tot voor kort werd aangenomen.

- Het vermoeden bestaat dat o.a. ten gevolge van ontgrindingen, veranderinge waterbeheersing enz. zich verschuivingen hebben voorgedaan in de plantengroei.

Bovengenoemde redenen maken een goede vastlegging van de plantengroei langs de Maas in de tachtiger jaren van groot belang. Zeker wanneer men daarbij bedenkt dat er in het Maasdal nauwelijks beschermde gebieden zijn, hetzij als natuurgebied, hetzij in het kader van de relatienota. Ons doel is dan ook te komen tot een floristische inventarisatie op kilometerhokbasis om een overzicht te verkrijgen van de floristisch belangrijkste gebieden en om zo tevens goed gedocumenteerd argumenten aan te kunnen voeren voor het behoud van botanisch waardevolle landschapselementen.

Om de uitvoering van dit project zo

goed mogelijk te laten verlopen willen wij hierbij medewerking vragen o.a. van diegenen die bepaalde gebieden willen inventariseren of mee willen helpen om stukken van het Maasdal te inventariseren. Hun wordt verzocht zich bij ondergetekende op te geven. Verder zouden wij het zeer waarderen om oude gegevens betreffende de floristiek van het Maasdal ter inzage te ontvangen, met name ook voor wat betreft de adventieven.

Tot slot willen wij vragen om opgave van bepaalde soorten en/of floristisch interessante gebieden. Hiertoe kan men bij de secretaris van de Plantenstudiegroep (D. Th. de Graaf, Natuurhistorisch Museum Maastricht) verkrijgen:

- een lijst, die samengesteld is in samenwerking met R.J.W.M. van der Ham en E.J. Weeda (Rijksherbarium, Leiden), van een tachtigtal soorten waarvoor speciale aandacht wordt gevraagd;

- streeplijsten, zowel de "officiële" van het Rijksherbarium alsook die waarbij Nederlandse soortnamen gebruikt worden;

- fotokopieën van stukjes stafkaart 1: 25000 waarop interessante gebieden of groeiplaatsen vermeld kunnen worden.

J. Pinckaers

Kuppelkovenderstraat 9, Grevenbicht.

Boekbespreking

Vogels in hun eigen omgeving. Alpen en Middellandse Zeegebied.

Lars Jansson, Nederlandse vertaling: Dr. W.J. Kabos en bewerkt door Jap Taapken. Zutphen, J. Thieme & Cie, 1982, 160 blz., afbn., reg., lit.opg., Prijs f 29,50.

Mijn eerste reactie bij de ontvangst van dit boek was: alweer een vogelboek; de laatste jaren immers bereikte ons een stroom van boeken over vogels.

- Dit boek is één van de vijf delen uit een serie die in het wild levende vogels behandelt welke in Europa voorkomen. Per deel worden bepaalde leefgebieden (biotopen) belicht en de bedoeling van de schrijver was ditmaal een vogelboek sa-

men te stellen voor vogelkenners uit Midden-, West- en Noord-Europa, die met enige kennis van "hun eigen" fauna de Middellandse Zeelanden en Alpen bezoeken.

De beschrijving en afbeelding van de meest algemeen bekende soorten zoals bijvoorbeeld: Torenvalk, Waterhoen, Koolmees, Pimpelmees, Groenling, Merel, Ekster, om er een paar te noemen, heeft hij niet onder de behandelde soorten opgenomen. Hierdoor is het een handzaam boek geworden dat alle bijzondere soorten van de betreffende gebieden beschrijft en de fraai uitgevoerde tekeningen in kleur eveneens van de hand van de auteur die - behalve Ornitholoog terecht Kunstenaar genoemd mag worden - helpen de waarnemer zonder veel moeite bij het determineren.

Zoals de meeste vogelboeken geeft de auteur ook eerst een uitgebreide biotoopbeschrijving van de verscheidene gebieden om vervolgens in te gaan op het herkennen van vogels in het veld. Van elke soort is een verspreidingskaartje opgenomen en bij de afgebeelde vogels ook de vliegbeelden, terwijl van de meesten nog het verenkleed van de juveniele exemplaren is weergegeven.

Aan het slot treft men een literatuuropgave aan en is vanzelfsprekend een register van Latijnse en Nederlandse namen opgenomen.

Alles bij elkaar een handig boek in jaszakformaat dat elke vogelaar bij zich moet hebben als hij de besproken gebieden tijdens vakantie of anderszins bezoekt.

H. Th.